

تاریخ دیرین ترکان ایران

مقدمه ای بر مبحث ایلامیان بزبان فارسی:

ایلامیان شاخه ای از آن دسته از اقوام خویشاوند و هم زبانی بودند که در حدود ۵۰۰۰ سال

قبل از میلاد از اسیای میانه به ایران کوچ کردند. ایلامیان در جنوب غرب ایران امروزی ساکن شدند. و بعد از چندین قرن موفق به ایجاد تمدن بزرگی به نام ایلام شدند و دولت عیلام نزدیک بـ سـه هـزار سـال دوام یافت.

ایلامیان تقریبا همزمان با سومری ها دولتشان را که شامل خوزستان، اطراف کوههای بختیاری، لرستان، پشتکوه و انشان یا انزان (فارس) بود تشکیل دادند. پایتختشان شوش بود و اهواز و خایدالو (خرم اباد) از شهرهای مهم شان بود (حقوق تاریخ، صفحه ۸۳، علی پاشا). ولی بعدا سرزمین تحت سلطه شان را تا نواحی مرکزی و شرقی ایران گسترش دادند. خود اهالی ایلام کشورشان را **Haltamtu** هلتمتو به معنی سرزمین خدا (ئی) می نامیدند.

سومری های دشت نشین ناحیه بین النهرين، ان کشور را ایلام (**Elam**) یعنی کشور کوهستانی و اهالی آن را ایلامی یعنی ساکنین مناطق کوهستانی خطاب میکردند. این نامگذاری را اکدی ها از سومری ها اخذ و از طریق تمدن بابل به تورات رسید که با املای "عیلام" به اعراب و دیگر مسلمین منتقل شد. هخامنشیان مهاجران را **Huwaja** می

نامیدند. (دکتر رضی صادر و پیرامون نام تاریخی کشور "ایلام")

دولت مقتدر ایلام از ۳۵۰۰ سال قبل از میلاد تا ۶۴۵ ق م یعنی به مدت ۳۰۰۰ سال تداوم داشت

و بیشترین تاثیر را بر فرهنگ اقوام ساکن در ایران گذاشته است.

از ایلامیان کتیبه و لوحه های زیادی به جای مانده و بیش از ده هزار لوحه ایلامی در دانشگاه

شیکاگو نگهداری میشود و اثاری که تا حال ترجمه شده اطلاعات زیادی راجع به سلسله های

شاهی ایلام میدهنند ولی اطلاعات راجع به زمان قبل از سارگون اول (۲۳۳۴ ق م) شاه اکد کم

است.

اولین سلسله سراسری ایلام "آوان" نام داشت (۲۶۰۰-۲۵۵۰ ق م) و شوستر کنونی مرکزشان

بود.

سلسله "سیماش" ۱۲ شاه داشتند و مرکز حکومتشان در شمال خوزستان و جنوب لرستان

بود. اوایل حکومتشان همزمان با حاکمیت قوتی های اذریایجان دو بابل بود و تابع انها بودند و

آخرین شاه این سلسله "Eparli" بود و این سلسله در سال ۱۸۶۰ ق م سرنگون شد. از

حوادث مهم این دوران جنگهای طولانی با سومر-اکد که منجر به انقراض آنان و تسلط

دراز مدت ایلامیان بر بین النهرين شد.

سلسله "سوککال ماخ" (۱۸۰۰-۱۵۵۰ ق م) از شاهان معروف این سلسله "shirukduk"

میباشد که بابل را مطیع ایلام کرد. در سال ۱۹۵۷ در شمال عراق کتیبه ای از او پیدا شد که

شاره میکند به حمله او به قوتی هایی که بین دریاچه اورمیه و ایلک باتان(همدان) ساکن

بودند, در ان حمله shirukduk شکست خورده و به شوش برگشته و بعد از مدتی میمیرد.

بعداز او برادرش "شیموت-وارتاش" شاه ایلام شد.

دوره میانه پادشاهی ایلام (۱۴۵۰-۱۱۰۰ق م) دوران زرین ایلام بود. ولی در قرن های ۹-۱۱

ق م به علت کشمکش‌های داخلی ایلام فاقد دولت مرکزی بود و همه ایالتها کاملا مستقل

بودند.

دوران جدید دولت ایلام (۷۴۵-۶۴۵ق م) از حساسترین دوران در تاریخ دولت ایلام بود, در

این دوره کیاکسار شاه ماد همراه با بابل بر علیه آشور میجنگیدند و ایلامیان از این فرصت

استفاده کردند دولت خود را تقویت کردند

در این دوران "تیگلات پیلس" شاه آشور توانست لولوی ها و هوری ها را مطیع خود ساخته

و مستقیما با ایلام همسایه شود. سارگون دوم در سال ۷۲۲ق م به ایلام حمله کرد و لی

شکست خورد. آشور بنی پال در سال ۶۴۵ به ایلام حمله کرده و "خوم بان کالداش"

آخرین شاه ایلام را دستگیر کرد و دولت مرکزی ایلام را منقرض کردند ولی دولت های

محلي به عمر خود ادامه دادند و شکست نهایی ایلام با حمله هخامنشیان در سال ۵۵۴ق م

انجام گرفت.

ایلامیان بعد از این شکست دیگر فرصت باز سازی دولت مرکزی خود را نیافتدند و بعد از

انقراض ماد توسط هخامشیان، پارس ها بتدیریج اراضی ایلام راضمیمه امپراطوری تازه تشکیل

شده خود کردند و دولت های محلی ایلام تابع انها شدند.

ایلامیان برای تشکیل دولت مستقل خود حتی در زمان هخامنشیان بارها قیام کردند ولی دیگر

موفق نشدند دولت پایداری را ایجاد کنند. داریوش در سال اول حکوتش سه بار برای جنگ

با سه نفر از استقلال طلبان ایلام به آنجا لشکر کشی کرد و هر سه قیام را با خشونت زیاد

سرکوب کرد. داریوش شهرشوش را گرفته و به پایتختی تبدیل کرد و بدین ترتیب حکومت

ایلام توسط هخامنشیان از بین رفت ولی ایلامیان مثل یک ملت تا قرن ها به حیات خود ادامه

داد. در زمان اشکانیان، ایلامیان حق ضرب سکه خود را داشتند و بارها در زمان اشکانیان

برای استقلال خود قیام کردند.

از آنجا که به هیچ وجه حمله آشوریها و حتی حمله هخامنشیان را پایان کار ایلام نمیدانیم،

بخش مهمی از کتاب را به بررسی تاریخ ایلام در دوره سلوکی، اشکانی و سasanی اختصاص

داده ایم و امیدواریم خواننده مجاب شود که حمله آشور بنی پال و ظهور هخامنشیان پایان

کار ایلام نیست که حتی در دوره اشکانی برای استقلال خود می جنگیده اند. (D.T. پوتمن،

باستان شناسی ایلام، مقدمه، ص ۲، از انتشارات دانشگاه کمبریج، سال ۱۹۹۹)

ایلامیان بر عکس سومریان بعد از انقراض حاکمیشان در طول عصر های زیادی به زندگی در

وطن خود ادامه داده و زبان و تمدن خود را زنده نگه داشتند. زبان ایلامی که به علت شباهت

اش با زبان دیگر اقوام (قوتی، کاسسی ها، ...) از زمان Puzur inshushinak

پوزور این شوشنیاک (۲۲۰۰ ق.م.) زبان مشترک و اداری سراسر ایران بود توانست موقعیت

ممتاز خود را تا اوایل ساسانیان حفظ کند با ترجمه تعدادی از لوحه های ایلامی نگهداری

شده در شیکاگو بطور قطعی ثابت شده است که زبان ایلامی یک زبان التصاقی میباشد و لغات

زیادی در آن با ترکی آذری امروزی شبیه یا عین هم هستند آکادئمک "مار" ثابت کرد که

زبان ماد و ماننا نیز همان زبان ایلامی بودند

زبان ایلامی تا قرن ها بعد از سقوط ایلام اهمیت خود را حفظ کرد، داریوش هخامنشی آن را

زبان رسمی و اداری امپراطوری کرد و همه ۳۰ هزار لوحه پیدا شده در تخت جمشید به زبان

ایلامی هستند (هنوز هم ترجمه نشده اند) آکادئمک "مار" ثابت کرده است که زبان رسمی و

اداری ماد هم ایلامی بود (تاریخ و تمدن ایلام، ص ۵)، این موضوع بعده در بخش مربوط به ماد

ه ش داده خواهد شد

ایلامیان در زمان هخامنشیان، سلوکیان، اشکانیان و ساسانیان زبان خود را نگه داشتند و حتی

در دوره بعد از اسلام نیز زبان ایلامی به حیات خود ادامه داد و از طرف تاریخنویسان اسلامی

"خوزی" نامیده شد، برای مثال اصطخری در کتاب "مسالک الممالک" به ان اشاره میکند

و تاریخدانان امروزی مثلاً دکتر سید محمدعلی سجادی و زبان خوزی را همان زبان

ایلامی میدانند / این زبان حالا هم در شوش و مناطق عراقی نزدیک به شوش و از جمله شهر

"مندلی" و هم چنین در شهر "سنقر" لرستان و اطراف آن و بعضی جاهای دیگر زنده است و

زبان عادی و روزمره اهالی میباشد و خودش هم به زبان ترکی اذری امروزی خیلی نزدیک

است، انان خودشان را اشکانی مینامند (تاریخ دیرین ترکان ایران، جلد ۱، پروفسور ذهتابی)

"دمورگان" که سالها در خرابه های شوش کاوشگری کرده بود مینویسد که ایالت فارس

حتی بعد از به قدرت رسیدن هخامنشیان شدیدا تحت نفوذ فرهنگ و زبان ایلامی بود و پارس

ها دولت و فرهنگ خود را بر آنچه که از ایلامیان یاد گرفته بودند بنا نهادند.

"مِ دیاکونوف" محقق روسي مینویسد: در ایالت فارس چندین کتیبه ایلامی از اوایل

حکومت هخامنشیان وجود دارد که حضور بالای ایلامیان در آنجا را حتی در زمان داریوش

دوم نشان میدهد و این مسئله از آنجا دیده میشود که "مارتیا" که خود را پادشاه ایلام

مینامد در ایالت فارس زندگی میکرد و در دفترخانه "استخر" حاکمیت کامل زبان ایلامی

نشانه بیسواندی مامورین و دولتمردان پارس میباشد و نه اینکه تصور کنیم که ان زبان فقط رایج

در بین اهالی بود (تاریخ ماد صفحه ۵۱۰-۵۱۱)

چونکه هخامنشیان کوچ نشین از خود تمدنی نداشتند و حاکمیت را با زور شمشیر و خسونت

و بیرحمی خاص خودشان بدست آورده بودند امپراتوری خود را بر پایه تمدن ایلام بنا کردند

و به وسیله آنان تمدن ایلامی در دنیا توسعه یافت در آن زمان دعوای تمدن و فرهنگ قومی

در ایران وجود نداشت و این عارضه از زمان ساسانیان توسط اردشیر باکان شروع شد (از بین

بردن آثار ترکان ماد و اشکانی توسط ساسانیان) و بعد این کارزشت توسط رژیم پهلوی که

خود را وارث انها معرفی میکرد ادامه یافت (خیلی از آثار باستانی اذربایجان را در این دوره از

بردن _____ بـ(د)

تمدن واحد سنتی ایران تازمان انقلاب مشروطیت تقریبا همان تمدن ایلامی بود که برای اولین

بار با ورود اسلام تغییراتی در ان ایجاد شده بود و بار دوم قازان خان سلطان معروف و کاردان

ایلخانی با اصلاحات اجتماعی عظیم خود تغییراتی را در سیستم اجتماعی ایران داد و بعد ها هم

در زمان مشروطیت و هم با انقلاب سفید تغییراتی در آن شد ولی رویه مرفته ساختار اجتماعی

امروزی ایران همان ساختار ایلامی و تمدن ایرانی مساوی است با تمدن ایلامی و تمدنی به

اسم تمدن آریایی وجود خارجی نداشته و نظریه پوچ و بسی اساسی است که از طرف

استمارگران غربی برای رسیدن به اهداف استمارگرانه شان در اوخر قرن نوزدهم به میان

کشیده شد و حالا خود انها خیلی وقت پیش به دغل بازی خود اعتراف کرده و موهومی بودن

آن نظریه را تایید نموده و حالا حتی نظریه زبان هندو اروپایی در محافل علمی طرد شده و

احتمال خویشاوندی بین زبانهای اروپایی و هندو ایرانی را کلارد میکنند.

دین ایلامیان بت پرستی بود و عقیده به ارواح مختلف، شامان‌ها، در بین انان رایج بود. اسم

خدای بزرگ ایلام "شوشیناک" بود و هر شهری خدای خود را داشت و مجسمه خدایان در

عبادتگاه‌های شهرها گذاشته شده بود. مراسم دینی ایلام شیوه مراسم دینی سومر و بابل بود

(تاریخ ماده، م دی ۱۳۹۵) کنوف ص ۵۱۹).

در سیستم اجتماعی ایلام نیز مثل سومریان و دیگر خلق های التصاقی زبان زن از حقوق

اجتماعی خیلی بالایی برخوردار بود و در کارهای دولتی و سرپرستی اماکن مذهبی زنان

حضور گسترده ای داشتند و ستم جنسی بر علیه زنان از خصوصیات اجتماعی قبایل تات (

قبایلی از اوآخر قرن ۱۹ به غلط با اسم اریایی خطاب میشوند) بود و آنها زن را یک انسان

حساب نمیکردند و او را مثل یک جنس خرید و فروش میکردند (هنوز هم در بین کردها،

تاجیکها و بعضی دیگر از قبایل تات دختر را در مقابل پولی به مرد خواستگار میفروشند) با به

حاکمیت رسیدن هخامنشیان به تدریج زنان از فعالیت های اجتماعی کنار زده شدند و تمام

حقوق اجتماعی خود را از دست دادند. وضع اسفناکی را که هخامنشیان به زنان تحمل کرده

بودند، در زمان ساسانیان بدتر شد ولی با آمدن دین میان اسلام وضعیت زنان کمی بهتر شد،

اما هیچ وقت به زمان قبل از آمدن تات ها برابر نگشت (زن در سیستم حقوقی

ساسانیان, k.Bartlemen, ترجمه دکترن صاحب الرمان).

مجسمه سنگی "قاپیر اسو" ملکه ایلام از ۱۵۲۰ ق م قدیمیترین مجسمه زن پیدا شده در

دنیاست، این مجسمه که سرش کنده شده ۱۸۰۰ کیلو وزن دارد و نمونه هنر و ظریف کاری

آنها است و مجسمه های یونانی و رومی که صدها سال بعد از آن درست کرده شده اند از

لحاظ هنری در سطح خیلی پایین تری قرار دارند لباس های تن این ملکه شبیه لباس های

ز زان اذری میباشد د

هر کسی که با زبان ترکی اشنایی دارد با نگاهی به اسمی شاهان ایلام تشابهات آنها را با

اسمی ترکی امروزی میبیند مثال: اسمی تعدادی از شاهان ایلام: شیمود-وارتاش

,untash-gal, tan dan-uli, اونتاش قال Shimut-vartash

لیلا-ایرتاش, lila-ir-tash, هومبان هال تاش humban-haltash و غیره در آخر

اکثر اسمی ایلامی پسوند های "تاش", "آش" و "لی" وجود دارد که در زبان همه اقوام

التصاقی زبان ساکن اطراف کوههای زاگرس (قوتی، لولوبی، هوری، گیلان، ماننا، ماد، ...)

نیز صرف میشد و هنوز هم در بین اکثر اهالی همین سرزمین ها رایج است و برای مثال پسوند

"تاش" بصورت "داش" در ترکی آذری استفاده میشود: یولداش، قارداش، تیمور تاش

و غیره.

ایلامیان نیز همچون سومریان موفق به افریدن یکی از تمدنهای عالی بشری شدند و در طول

تمام دوره تقریباً ۳۰۰۰ ساله حکومتشان "دمکراسی ابتدایی و سنتی" خاص اقوام ترک را

حفظ کردند که بعداً مادها، اشکانیان، سلجوقیان و دیگر سلسله های ترک آن روش را ادامه

دادند (ایالات و ولایات نوعی استقلال داخلی داشتن و به فرهنگ و دین دیگران احترام

میگذاشتند)، این خصوصیت از اخلاقی طبیعی ترکان قدیم به حساب می آید و در نتیجه همین

روحیه آزاد ملی ایلامیان توانستند نزدیک به سه هزار سال حکومت کنند و در مقابل اقوام

سامی و غیره ایستاده و اغلب غالب ایند. سیتم حکومتی فدرالی اولین بار در تاریخ در ایلام شد. کل گرفت.

به مرور زمان تمدن درخشنان ایلام هر چه بیشتر اشکارتر میشود و شوینیست های فارس و حامیان اریا پرست شان (استمارگران غربی که تاریخ ایران را به نفع قوم موهم آریا شدیدا تحریف کرده اند) که تا دیروز ، یا وجود آنها را کلا انکار میکردند و یا آنها را وحشی و غیر ایرانی مینامیدند ، حالا با بیشرمی میخواهند به آنها لباس اریایی (بخوان لباس وحشیت) پوشانند ، برای مثال "یوسف مجید زاده" در کتاب "تاریخ و تمدن ایلام" مینویسد: منطقی

ترین فرضیه این است که ایلامیان به عنوان پروتولر زبانشان با ورود به دوران ماد به زبان ایرانی مبدل شد. (این پا فارس همان به اصطلاح تاریخ دانی هست که اخیرا در مصاحبه ای با روزنامه همشهری ادعا های دروغین پا فارس ها را در مورد کتابسوزی مسلمین در ایران را پس گرفته و اعتراف کرد که آریایی ها تا قرن ۹ میلادی هیچ وقت هیچ نوشتاری از خود نداشتند و اولین بار در اوخر قرن ۹ میلادی با کمک گیری از زبان عربی زبان فارسی

قدرت نوشتاری پیدا کرد) (همشهری، ۶ مهر ۱۳۸۲)، اینها ۸۰ ساله که مشغول تحریف تاریخ ایران به نفع قوم موهم آریا هستند و هنوز هم با سماجت به این کار غیر انسانی و ضد فرهنگی شان ادامه میدهند.